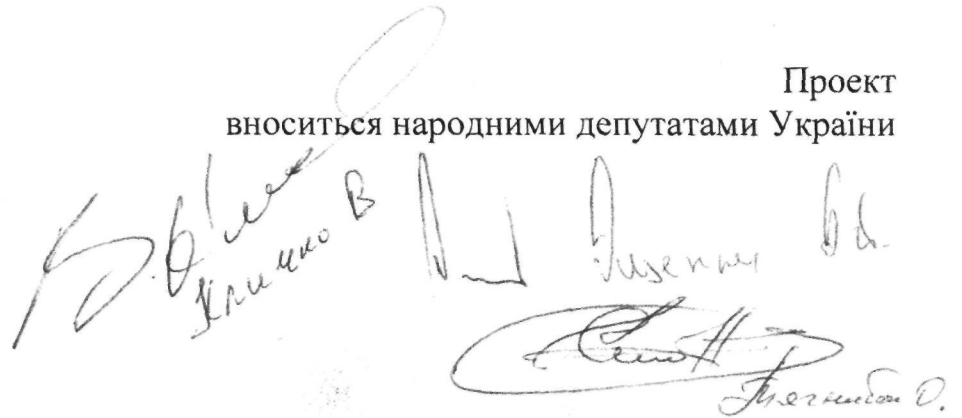

Проект
вноситься народними депутатами України

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про текст Конституції України в редакції 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII

Виходячи з того, що Конституція України є актом установчої влади Українського народу,

враховуючи наявні у парламенту виключні повноваження вносити зміни до Конституції України як елемент установчої влади,

усвідомлюючи, що такі установчі повноваження Верховної Ради України беззаперечно унеможливають здійснення іншими органами державної влади чи їх посадовими особами будь-яких дій стосовно зміни конституційних норм,

зважаючи на те, що Конституційний Суд України у пункті 3 резолютивної частини Рішення від 30 вересня 2010 року № 20-рп/2010 у справі про додержання процедури внесення змін до Конституції України поклав на органи державної влади обов'язок щодо невідкладного виконання цього Рішення, і таке виконання зумовлює внесення змін до Конституції України за процедурою, визначеною розділом XIII Конституції України,

враховуючи, що дотримання встановленої Конституцією України процедури внесення змін до Конституції України, визначеній розділом XIII Конституції України, є однією з базових умов легітимності конституційного правопорядку в Україні,

підтверджуючи, що на момент прийняття Конституційним Судом України Рішення від 30 вересня 2010 року № 20-рп/2010 у справі про додержання процедури внесення змін до Конституції України положення Закону України «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 року № 2222-IV стали невід'ємною складовою Конституції України, а сам закон вичерпав свою функцію, що встановлено Ухвалою Конституційного Суду України від 5 лютого 2008 року № 6-у/2008 про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 102 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про внесення змін до Конституції

України», Закону України «Про внесення зміни до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України», яка є остаточною в силу положень статті 50 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

керуючись положеннями статей 147-153 Конституції України, які не надають Конституційному Суду України повноважень перевіряти на конституційність окремі частини чи положення Конституції України, а так само вносити зміни до Основного Закону України,

зважаючи на висновки Європейської Комісії «За демократію через право» (Висновок «Про конституційну ситуацію в Україні» від 20 грудня 2010 року, далі - Висновок) про те, що: відновлення - за Рішенням Конституційного Суду України - чинності тексту Конституції України 1996 року» шляхом визнання неконституційним Закону України «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 року № 2222-IV» «порушило питання легітимності діючих інститутів державної влади, оскільки президента та парламент було обрано на основі конституційних положень, які надалі було визнано такими, що втратили чинність», а також - що «унаслідок цього Рішення Конституційного Суду України Президент України набув набагато більше повноважень, ніж це було відомо виборцям на момент його обрання» та що відтоді «діяльність головних органів державної влади базується на нормах, змінених Судом, а не нормах, змінених Верховною Радою України як демократично легітимним органом» (пункт 70 Висновку),

Верховна Рада України як єдиний уповноважений на таку дію орган, маючи на меті відновити легітимність конституційного правопорядку в Україні, **п о с т а н о в л я є:**

1. Визнати такими, що є чинними на території України положення Конституції України, прийнятої на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII.

2. Закони та інші нормативно-правові акти є чинними у частині, що не суперечить положенням Конституції України, прийнятої на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII, і мають бути невідкладно приведені у відповідність до вищевказаної редакції Конституції України.

3. Верховна Рада України сьомого скликання, обрана на чергових виборах 28 жовтня 2012 року, здійснює повноваження передбачені положеннями Конституції України, прийнятої на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII, до набуття повноважень Верховною Радою України, обраною на чергових виборах в останню неділю жовтня 2017 року.

4. Коаліція депутатських фракцій формується у Верховній Раді України сьомого скликання протягом одного місяця з дня, наступного за днем набрання чинності цією Постановою з урахуванням Рішення Конституційного Суду України № 11-рп/2010 від 6 квітня 2010 року у справі за конституційним поданням 68 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень частини шостої статті 83 Конституції України, частини четвертої статті 59 Регламенту Верховної Ради України.

5. Опублікувати дану Постанову, а також текст Конституції України, прийнятої на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII у газеті «Голос України» та у Відомостях Верховної Ради України.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

**Голова Верховної Ради
України**